

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D., advokát

Aranžerská 166, Praha 9, 190 14
Tel.: +420 732 626 937, e-mail: svoboda@akpetrsvoboda.cz
www.akpetrsvoboda.cz

Městskému soudu v Praze

**Slezská 9
120 00 Praha 2**

IDDS: snkabbm

V Praze dne 4.11.2021

Věc: o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím

Podání: **žaloba povinného subjektu (veřejné instituce) proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 29.9.2021 č. j. UOOU-00244/21-11 o zrušení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací**

Žalobkyně: **Univerzita Karlova**, identifikační číslo: 002 16 208, se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1, 110 00,

zastoupena: JUDr. Petrem Svobodou, Ph.D., advokátem, identifikační číslo: 714 68 471, evid. č. ČAK: 12130, se sídlem Aranžerská 166, Praha 9, 190 14

Žalovaný: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 27, Praha 7, 170 00

Počet vyhotovení: jedno

Soudní poplatek: placen bezhotovostně převodem

Přílohy:

1. plná moc ze dne 1.11.2021
2. rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 29.9.2021 č. j. UOOU-00244/21-11
3. rozhodnutí PF UK ze dne 13.8.2021 č. j. UKPF/457590/2020-8
4. správní spis (bude soudu doručen přímo žalobkyní neprodleně po podání této žaloby)

I.
NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

1. Žalobkyně tímto podává na základě § 65 odst. 1 soudního řádu správního¹ žalobu proti **rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů (tj. žalovaného) ze dne 29.9.2021 č. j. UOOU-00244/21-11** (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“ - viz Příloha č. 2 k této žalobě) Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl o odvolání žadatelky [REDAKCE] (dále též jen „*žadatelka*“) tak, že zrušil rozhodnutí žalobkyně (její Právnické fakulty) ze dne 13.8.2021 č. j. UKPF/457590/2020-8 o odmítnutí žádosti žadatelky ze dne 2.12.2020 o poskytnutí informací a věc vrátil žalobkyni k novému projednání (cit. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 13.8.2021 – viz Příloha č. 3 k této žalobě). Žadatelka se ve své žádosti domáhala poskytnutí informací o studiu bývalého studenta Právnické fakulty Univerzity Karlovy [REDAKCE]
2. Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni jakožto povinnému subjektu podle zákona o svobodném přístupu k informacím² dne 30.9.2021.

II.
VÝROKY ROZHODNUTÍ, KTERÉ ŽALOBKYNĚ NAPADÁ

3. Žalobkyně touto žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ve smyslu bodu 1 výše **v celém rozsahu**.

III.
OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NA ŘÍZENÍ

4. Podle názoru žalobkyně v řízení o této žalobě proti přicházejí v úvahu následující osoby zúčastněné na řízení:
 - a) žadatelka, tj. [REDAKCE], a [REDAKCE]
 - b) subjekt požadovaných informací, tj. [REDAKCE].

IV.
SHRNUTÍ SKUTKOVÉHO STAVU VĚCI

5. Žadatelka se jako advokátní kancelář v prosinci roku 2020 obrátila na Právnickou fakultu Univerzity Karlovy (dále též jen „*Právnická fakulta*“) se dvěma žádostmi o poskytnutí informací. První žádost doručila Právnické fakultě dne 2.12.2020. Druhou žádost doručila Právnické fakultě dne 4.12.2020. Žadatelka požádala v obou žádostech o poskytnutí blíže specifikovaných informací týkajících se studia bývalého studenta Právnické fakulty v letech 2000 až 2005 [REDAKCE].
6. V první žádosti žadatelka požádala „*o poskytnutí informace, zda student Vaší fakulty v letech 2000 – 2005 [REDAKCE] ... a) byl v průběhu studia Vaší*

¹ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „*soudní řád správní*“).

² Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „*zákon o svobodném přístupu k informacím*“).

fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné), ... b) pokud je odpověď na otázku ad a) kladná, prosím, poskytněte její název, datum, a údaje o případných spoluautorech.“

7. V druhé žádosti žadatelka požádala „o poskytnutí informace týkající se studenta Vaší fakulty v letech 2000 – 2005 [REDAKCE], konkrétně žádáme o informaci ... a) kdy byl přijat ke studiu Vaší fakulty, ... b) jak bylo jeho studium ukončeno (úspěšným absolvováním státní závěrečné zkoušky, či jinak) a kdy se tak stalo.“
8. Právnická fakulta rozhodla o obou žádostech rozhodnutím ze dne 17.12.2020 č. j. UKPF/457590/220-2. Ve výroku I. spojila řízení o obou žádostech na základě § 140 odst. 1 správního řádu. Ve výroku II. rozhodla o odmítnutí žádosti ze dne 2.12.2020. A ve výroku III. rozhodla o odmítnutí žádosti ze dne 4.12.2020. Odmítnutí poskytnutí požadovaných informací odůvodnila tím, že údaje o jednotlivých studentech vede v matrice studentů podle § 88 zákona o vysokých školách³, a že podle § 88 odst. 5 uvedeného zákona lze tyto údaje lze sdělit pouze „tomu, kdo osvědčil právní zájem“. Žadatelka ve své žádosti neosvědčila (ani netvrdila), že má nějaký právní zájem na poskytnutí požadovaných informací o bývalém studentu [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud však žadatelka v tomto ohledu své žádosti doplní, bude možné je znovu posoudit.
9. Žadatelka podala dne 22.12.2020 proti uvedenému rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020 odvolání.
10. Žadatelka ve svém odvolání doplnila tvrzení o právním zájmu tak, že „*má důvodné pochybnosti, že [REDAKCE] ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější přípisy jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva*“. A uvedla dva podstatné odvolací důvody. Za prvé, Právnická fakulta ji měla podle jejího názoru vyzvat k doplnění žádosti. Za druhé, citovala rozsudek Nejvyššího správního soudu (dál jen „NSS“) ze dne 25.3.2015 č. j. 8 As 12/2015-46. A dovodila z něj, že „*existuje veřejný zájem na zjištění, zda osoby státních zástupců splnily zákonný požadavek na dosažené vzdělání*“.
11. Právnická fakulta předala odvolání spolu se spisem a svým stanoviskem rektorovi Univerzity Karlovy (dále jen „rektor“) jako nadřízenému správnímu orgánu. Rektor dne 13.1.2021 postoupil odvolání žalovanému (tj. Úřadu pro ochranu osobních údajů). Žalovaný následně usnesením ze dne 28.1.2021 č. j. UOOU-00244/21-3 postoupil odvolání podle § 12 správního řádu Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „Ministerstvo“). Ministerstvo v návaznosti na to rozhodlo usnesením ze dne 1.6.2021 č. j. MSMT-3602/2021-8 podle § 12 správního řádu⁴ o částečném vrácení podaného odvolání žalovanému, a to v části, v níž žadatelka (odvolatelka) napadla výrok II. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020, který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 2.12.2020. Podle názoru Ministerstva se informace požadované v žádosti ze dne 2.12.2020 týkají samosprávné působnosti veřejné vysoké školy, v důsledku čehož je - na základě § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění novelizace provedené zákonem č. 111/2019 Sb. - v tomto rozsahu příslušným odvolacím správním orgánem žalovaný.

³ Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „zákon o vysokých školách“).

⁴ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „správní řád“).

12. Ministerstvo následně rozhodlo o odvolání žadatelky proti výroku III. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020, který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 4.12.2020. Ministerstvo rozhodlo o této části odvolání rozhodnutím ze dne 10.6.2021 č. j. MSMT-3602/2021-12 tak, že se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí Právnické fakulty se ve výroku III. potvrzuje.
13. Žalovaný poté rozhodl o odvolání žadatelky proti výroku II. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020, který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 2.12.2020. Žalovaný rozhodl o této části odvolání rozhodnutím ze dne 16.6.2021 č. j. UOOU-00244/21-4 tak, že se napadené rozhodnutí Právnické fakulty v příslušné části dotazu ruší a věc se vrací k novému projednání. Žalovaný shledal odvolání důvodným. V odůvodnění svého rozhodnutí s odkazem na rozhodnutí NSS ze dne 23.10.2007 č. j. 2 As 27/2007 uvedl, že *„povinný subjekt se důvodem, pro který žadatel žádost podal, vůbec nemůže zabývat jako důvodem pro odmítnutí žádosti o informace“*. V závazném právním názoru pak Právnické fakultě uložil: *„Povinný subjekt ... znovu přezkoumá žádost ze dne 2.12.2020, a pokud dojde k závěru, že informace nelze z nějakého zákonného důvodu poskytnout, vydá řádné rozhodnutí, ve kterém uveden ke každé informaci důvod jejího neposkytnutí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., přičemž vezme do úvahy i případnou kolizi vzájemných práv.“*
14. Právnická fakulta se v rámci nového projednání věci obrátila dne 17.6.2021 s výzvou k vyjádření k věci na subjekt požadovaných informací - [REDAKCE], který zastává funkci vedoucího státního zástupce [REDAKCE] státního zastupitelství [REDAKCE], zaslal Právnické fakultě dne 22.6.2021 vyjádření, ve kterém uvedl následující podstatné skutečnosti:
- *„[ž]adatelka se domáhá poskytnutí informací o mé osobě v reakci na můj postup v konkrétních věcech, které jsem vyřizoval coby státní zástupce, resp. vedoucí státní zástupce [REDAKCE] státního zastupitelství [REDAKCE]. V této souvislosti uvádím, že žadatelka [REDAKCE], resp. advokátka, která je činná v této advokátní kanceláři, je procesně aktivní v několika věcech, které byly či jsou vyřizovány u [REDAKCE] státního zastupitelství [REDAKCE].“*
 - *V těchto věcech bylo k návrhům, podnětům či stížnostem této žadatelky, resp. advokátky činné u žadatelky, přezkoumáván postup státních zástupců činných u [REDAKCE] státního zástupce [REDAKCE] nadřízeným státním zastupitelstvím, jímž je [REDAKCE] státní zastupitelství [REDAKCE] (ze strany nadřízeného státního zastupitelství nebyla až na marginální výjimky shledána v postupu státních zástupců zdejšího státního zastupitelství pro [REDAKCE] pochybení).*
 - *Zároveň jsem coby vedoucí státní zástupce řešil opakovaně podání této žadatelky, at' již se jednalo o podněty k výkonu vnitřního dohledu podle § 12e zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, či stížnosti na nevhodné chování státního zástupce podle § 16b odst. 1 téhož zákona (podněty či stížnosti jsem shledal nedůvodnými, následný přezkum mého postupu ze strany nadřízeného státního zastupitelství iniciovaný žadatelkou neshledal závady či pochybení při vyřizování podání žadatelky).*
 - *Rovněž jsem vyřizoval několik žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (stran*

těchto žádostí jsem v jedné věci vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, toto rozhodnutí bylo k odvolání žadatelky odvolacím orgánem potvrzeno).

- *Také na mě byla v loňském roce podána žadatelkou k [redacted] státnímu zástupci v [redacted] stížnost na mé nevhodné chování, tato stížnost byla [redacted] státním zástupcem [redacted] shledána nedůvodnou.*
 - *V neposlední řadě jsem také řešil námitku mé údajné podjatosti vůči této žadatelce, resp. osobě v ní činné (podjatost, která měla mimo jiné spočívat ve lživém nařčení mé osoby z blízké osobní známosti s jinou osobou, jsem neshledal; stížnost proti usnesení, které jsem v této souvislosti vydal, byla nadřizeným státním zastupitelstvím jako nedůvodná zamítnuta).“ (podtrhla žalobkyně).*
15. [redacted] v závěru svého vyjádření vyslovil přesvědčení, že „účelem žadatelkou činěných žádostí ... je snaha získat informace o mé osobě s cílem pokusit se získat jakékoliv informace, jež by mohla následně použít ke znevěrohodnění mé osoby coby vedoucího státního zástupce“, že „žádost žadatelky o poskytnutí informace ze dne 2.12.2020 je zneužitím práva na informace“ a že její žádost „navrhuje odmítnout podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím“.
16. Na základě toho Právnická fakulta rozhodla o žádosti žadatelky ze dne 2.12.2021 znovu, a to rozhodnutím ze dne 7.7.2021 č. j. UKPF/457590/2020-5 tak, že žádost opět odmítla. Rozsah žádosti, potažmo formulace „nějaká více či méně odborná práce (např. SVOČ a jiná)“, posoudila tak, že žadatelka žádá též o informace o diplomové práci, přičemž odmítnutí opřela o dva hmotněprávní důvody. Jednak o to, že žadatelka požaduje informace k účelu, který je zjevně zneužitím jejího práva na informace. Dále pak o to, že požadované informace jsou „osobními údaji“ ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, které lze poskytnout v zásadě jen se souhlasem subjektu údajů. A konečně že požadované informace o práci SVOČ či jiné studentské odborné práci [redacted] (kromě jeho diplomové práce) vybočují z rozsahu i účelu ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, na základě něhož lze určité osobní údaje o veřejně činné osobě poskytnout bez souhlasu subjektu údajů.
17. Žadatelka podala dne 8.7.2021 proti uvedenému rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021 odvolání. V odvolání uvedla pět odvolacích důvodů. Povinný subjekt prý směšuje pojmy „zpracování“ a „poskytování“ osobních údajů [písm. a) odvolání]. Informace o autorství, názvu a datu odborné práce nejsou osobními údaji [písm. b) odvolání]. Pokud povinný subjekt vyjádřil pochybnosti o srozumitelnosti žádosti v tom smyslu, zda požaduje též informace o diplomové práci [redacted], měl vyzvat žadatelku k upřesnění žádosti [písm. c) odvolání]. Žádost nemá šikanózní povahu, neboť žadatelka se jen „pokouší ... potvrdit nebo vyvrátit ... pochybnosti“, „zda [redacted] skutečně splnil všechny zákonné podmínky pro to, aby byl do funkce státního zástupce jmenován“ [písm. d) odvolání]. Výrok napadeného rozhodnutí neobsahuje hmotněprávní ustanovení, podle kterého byla žádost odmítnuta [str. 3 odvolání].
18. Žalovaný rozhodl o odvolání žadatelky ze dne 8.7.2021 rozhodnutím ze dne 29.7.2021 č. j. UOOU-00244/21-9 tak, že se napadené rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021 ruší a věc se jí vrací k novému projednání. Žalovaný shledal odvolání důvodným. V odůvodnění uvedl tři důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí. Za prvé, „ve výroku napadeného rozhodnutí absentuje odkaz na zákonná ustanovení, dle nichž byla

předmětná žádost odmítnuta“; „[v]e výroku napadeného rozhodnutí povinný subjekt odkazuje na § 2 odst. 1, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., § 67 a § 68 správního řádu. Naproti tomu své odůvodnění opírá o ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., aniž by to bylo uvedeno ve výroku.“ (str. 4-5). Za druhé, žalovaný vytkl povinnému subjektu, že „svým výkladem žádosti dovodil, že žadatel požaduje poskytnutí informací též o diplomové práci“, zatímco podle názoru žalovaného „žadatel informace o diplomové práci [redacted] nežádal“ (str. 5). A za třetí, pokud jde o úvahy povinného subjektu o zneužití práva žadatelky na informace, podle názoru žalovaného „[p]ovinný subjekt se ve svém rozhodnutí pohybuje toliko v rovině spekulací“.

19. Právnická fakulta v rámci nového projednání věci rozhodla o žádosti žadatelky ze dne 2.12.2021 znovu, a to rozhodnutím ze dne 13.8.2021 č. j. UKPF/457590/2020-8 tak, že žádost opět odmítla. V tomto rozhodnutí uvedla, že považuje rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2021 za nezákonné, neboť jím zrušené předchozí rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, bylo v souladu s právními předpisy a bylo správné. Rozhodnutí žalovaného považuje za nezákonný zásah státu (správního úřadu) do zákonem zaručeného práva veřejné vysoké školy na akademickou samosprávu a je připravena podat v projednávaném případě k příslušnému správnímu soudu žalobu. Ve zbytku Právnická fakulta odkázala na body 12 až 24 z odůvodnění svého předchozího rozhodnutí ze dne 7.7.2021, které v odůvodnění nově vydaného rozhodnutí ocitovala. Nad rámec toho doplnila tři argumenty. Jednak setrvala na svém výkladu obsahu žádosti žadatelky, podle něhož žadatelka tím, že žádala o poskytnutí informací o „více či méně odborné práci“ [redacted] „v průběhu (jeho) studia“, žádala tím bez dalšího též o informace o jeho diplomové práci. Dále odmítla názor žalovaného o tom, že se ve svých úvahách o zneužití práva ze strany žadatelky „pohybuje toliko v rovině spekulací“, jako rozporný s obsahem správního spisu. A na závěr vyslovila názor, že se žadatelka domáhá informací, které vybočují z rozsahu těch informací, které má Právnická fakulta jako veřejná instituce vůbec povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 zákona svobodným přístupem k informacím. Smyslem tohoto ustanovení totiž není to, aby veřejnost mohla prostřednictvím veřejných institucí získávat informace o soukromých osobách, ke kterým by se jinak nedostala.
20. Žadatelka podala dne 25.8.2021 proti uvedenému rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 13.8.2021 odvolání. V odvolání uvedla šest podstatnějších odvolacích důvodů, které se zčásti překrývají s důvody jejího předchozího odvolání ze dne 8.7.2021. [1] Zrušující rozhodnutí žalovaného nezasáhlo do práva Právnické fakulty na akademickou samosprávu (bod 11 odvolání). [2] Rozhodnutí, kterým Právnická fakulta odmítla respektovat zrušující rozhodnutí žalovaného, je „bezprecedentním ignorováním právního řádu“ a „nepřijatelným projevem svévole ze strany povinného subjektu“ a porušuje § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu (body 12 až 14 odvolání). [3] Rozhodnutí Právnické fakulty je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť se na jedné straně opírá o § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, který se týká „veřejně činných osob“, ale na druhé straně označuje [redacted] za „soukromou osobu“ (body 15, 21 a 22 odvolání). [4] Informace o autorství, názvu a datu odborné práce [redacted] nejsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (bod 18 odvolání). [5] Žádost není zneužitím práva a žadatelka nechce [redacted] poškodit, ale jen „dospěla k názoru, že existují vážné pochybnosti o tom, zda [redacted] splnil zákonné předpoklady pro jmenování státním zástupcem“ (bod 19 odvolání). [6] Žadatelka sděluje, že „nežádala o diplomovou práci [redacted], ale poskytnutí

jiných jeho odborných textů“, načež opakuje, že ji měla Právnická fakulta vyzvat k upřesnění žádosti (bod 20 odvolání).

21. Žalovaný rozhodl o odvolání žadatelky ze dne 25.8.2021 napadeným rozhodnutím (tj. rozhodnutím ze dne 29.9.2021) tak, že se rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 13.8.2021 ruší a věc se jí vrací k novému projednání. Žalovaný shledal odvolání důvodným. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl podobné důvody, jaké vyslovil ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí ze dne 29.7.2021. Je z nich zřejmé, že jeho právní názor na projednávanou věc je setrvalý a zcela odlišný oproti právnímu názoru Právnické fakulty. Žalovaný pak na str. 10 svého rozhodnutí uzavřel: „[r]ozhodnutí povinného subjektu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Z tohoto důvodu bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání. V rámci odvolacího řízení nebylo možné vytýkané vady napravit. S ohledem na vytýkané vady rozhodnutí nebyly splněny zákonné podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.“
22. Právnická fakulta v rámci nového projednání věci dne 6.10.2021 telefonicky kontaktovala [REDAKCE] s dotazem, zda mu jako účastníkovi řízení žalovaný doručuje svá rozhodnutí. [REDAKCE] ji informoval, že nikoli. V návaznosti na to zaslala Právnická fakulta [REDAKCE] [REDAKCE] e-mailem vyrozumění ze dne 8.10.2021 č. j. UKPF/457590/2020-12. V něm mu zaslala na vědomí rozhodnutí, která žalovaný ve věci vydal, tj. rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2021 č. j. UOOU-00244/21-9 a rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2021 č. j. UOOU-00244/21-11.

V.

ŽALOBNÍ TVRZENÍ

23. Žalobkyně tvrdí, že
- napadené rozhodnutí žalovaného je v rozporu s § 89 odst. 2 a 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ve spojitosti s § 2 odst. 1 a § 8a odst. 1 a 2 zákona svobodném přístupu k informacím a čl. 4 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁵, neboť žalovaný neměl ke zrušení rozhodnutí žalobkyně (její Právnické fakulty) ze dne 13.8.2021 č. j. UKPF/457590/2020-8 o odmítnutí žádosti zákonný důvod;**
 - meritorní podstata projednávaného případu spočívá v tom, že žadatelka zjevně a prokazatelně nemá právo na žádné jí požadované informace týkající se bývalého studenta žalobkyně (Právnické fakulty) [REDAKCE], a to především proto, že celek žádosti zřejmě vybočuje ze základního účelu i smyslu § 2 odst. 1 zákona svobodném přístupu k informacím a že se žadatelka svojí žádostí dopouští šikanózního jednání ve vztahu k [REDAKCE] a zneužívá tak své právo na informace;**
 - napadené zrušující rozhodnutí, a tím i zpochybnění této meritorní podstaty případu ze strany žalovaného jako státního orgánu ve vztahu k žalobkyni jako (samosprávné) veřejné vysoké škole, zkracuje žalobkyni na jejích veřejných subjektivních právech ve dvou rovinách. Za prvé, zkracuje ji na jejím „veřejnému subjektivním právu ... poskytovat informace jen způsobem a v rozsahu vyžadovaném**

⁵ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, (dále též jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“).

zákonem o svobodném přístupu k informacím“, které pro ni jako „*veřejnou instituci*“ ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, a tedy subjekt odlišný od státu, vyplývá ze zákona o svobodném přístupu k informacím ve smyslu rozsudku NSS ze dne 26.11.2020 č. j. 10 As 217/2020-74, bod 18.⁶ Za druhé, zkracuje ji i na jejím právu na akademickou samosprávu zejména podle § 6 odst. 1 písm. c) a d) zákona o vysokých školách, neboť požadované informace, které se týkají studia jejího bývalého studenta, patří do samosprávné působnosti žalobkyně coby veřejné vysoké školy a samosprávné veřejnoprávní korporace; a

- d) vzhledem k tomu, že **projednávaný (specifický) případ se dostal do stavu zacykleného procesního „ping-pongu“**, kdy [i] žalovaný nemůže rozhodnout o odvolání žadatelky meritorně tzv. informačním příkazem podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím a přitom [ii] napadené rozhodnutí je již třetím zrušujícím rozhodnutím žalovaného v řadě, je podle názoru žalobkyně zapotřebí, aby soud tuto žalobu meritorně projednal. Žalobkyně se tedy domnívá, že by soud neměl tuto žalobu odmítnout z důvodu podle § 68 písm. e) a § 70 písm. a) soudního řádu správního na základě obecně používaného výkladu, podle něhož rozhodnutí odvolacího správního orgánu, kterým se ruší rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc se mu vrací k novému projednání, není „*rozhodnutím*“ ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního (například podle rozsudků NSS ze dne 31.3.2005 č. j. 5 As 35/2004-56, ze dne 14.5.2008 č. j. 2 As 37/2007-111 nebo ze dne 2.2.2015 č. j. 8 As 98/2014-47). Žalobkyně se naopak domnívá, že soud by měl při projednání této žaloby postupovat v jistém ohledu obdobně jako v těchto dříve judikovaných případech:
- podle rozsudku NSS ze dne 29.10.2015 č. j. 9 As 154/2015-49, podle něhož není důvod k „*odmítnutí žaloby, kterou podala osoba dotčená poskytnutím informace proti rozhodnutí o odvolání (rozkladu), jímž bylo zrušeno rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace*“, zvláště když odvolací správní orgán „*ve svém rozhodnutí negoval věcné důvody, na kterých bylo založeno odmítnutí žádosti o poskytnutí informace*“, čímž zavazoval povinný subjekt (body 19 až 20);
 - v rozsudcích NSS ze dne 10.11.2016 č. j. 3 As 278/2015-44 a ze dne 24.10.2018 č. j. 7 As 192/2017-35, podle nichž – za účelem zabránění procesnímu „ping-pongu“ – „*žadatel o informace může podat žalobu přímo proti rozhodnutí povinného subjektu, kterým povinný subjekt po předchozím zrušovacím rozhodnutí odvolacího orgánu znovu odmítl požadovanou informaci poskytnout*“ (body 31, 35 a 40 druhého citovaného rozsudku NSS).

⁶ Z rozsudku NSS ze dne 26.11.2021 č. j. 10 As 217/2020-74 dále: „*Povinné osoby odlišné od státu – právnické či fyzické osoby – mají ve vztahu k poskytování informací vlastní subjektivní práva a nevystupují jen jako svazek kompetencí určitého typu (což je základní definiční znak správního orgánu). Právnické a fyzické osoby, které rozhodují ve věcech zákona o svobodném přístupu k informacím, tak rozhodují o vlastních veřejných subjektivních právech.*“ (bod 17); „*Žalovaný (veřejná instituce) může podat žalobu proti rozhodnutí, kterým Úřad pro ochranu osobních údajů rozhodl o odvolání či stížnosti proti rozhodnutí žalovaného a kterým byl žalovaný zkrácen na právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. ...*“ (bod 20).

VI. ŽALOBNÍ BODY

VI.1.

Žalobní body k žalobním tvrzením podle bodu 23 písm. a) a b) této žaloby výše:

24. Žalobkyně odkazuje na svá žalobní tvrzení uvedená výše v bodu 23 písm. a) a b) této žaloby a na jejich podporu předkládá následující **právní argumenty**:

VI.1.a)

Základní argumenty:

25. Žalobkyně v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 13.8.2021, zejména v bodech 17.18. až 17.23. rozdělila požadované informace (a) na ty, které se týkají diplomové práce [redacted], a (b) na ty, které se týkají jiných či ostatních „více či méně odborných prací“ [redacted] „v průběhu (jeho) studia“ na Právnické fakultě, například prací „SVOČ“ [k tomu, že se žadatelka domáhá též informací o diplomové práci [redacted], viz body 17.17. a 19. rozhodnutí žalobkyně ze dne 13.8.2021 a shodně i body 30.17. a 32 až 36 této žaloby níže]. Takto posuzované informace pak žalobkyně (Právnická fakulta) odmítla ze třech důvodů, které jsou vůči sobě zčásti podpůrné.
26. **První důvod:** všechny požadované informace je třeba žadatelce odepřít, neboť celek žádosti zřejmě vybočuje ze základního účelu i smyslu § 2 odst. 1 zákona svobodném přístupu k informacím: požadované informace vybočují z rozsahu těch informací, které má žalobkyně jako „veřejná instituce“ vůbec povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Tento důvod žalobkyně (Právnická fakulta) vyložila ve svém rozhodnutí ze dne 13.8.2021 v bodu 24:
- „24. ... [p]ožadované informace nelze žadatelce poskytnout i proto, že vybočují z rozsahu těch informací, které má Právnická fakulta jako „veřejná instituce“ vůbec povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle tohoto ustanovení totiž informační zákon a jím zaručené právo na informace slouží k tomu, aby veřejnost mohla získávat informace o činnosti veřejných institucí, ale nikoli k tomu, aby mohla prostřednictvím veřejných institucí získávat informace o soukromých osobách, ke kterým by se jinak nedostala. I z tohoto důvodu žadatelka využívá (či zneužívá) své právo mimo základní účel i smysl zákona o svobodném přístupu k informacím.“*
27. **Druhý důvod:** i pokud by první důvod nebyl splněn a požadované informace nevybočovaly z rozsahu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, všechny požadované informace je třeba žadatelce odepřít proto, že se žadatelka svojí žádostí jako takovou zjevně a prokazatelně dopustila šikanózního jednání ve vztahu k [redacted], a tím zneužila své právo na informace.
28. **Třetí důvod:** i pokud by první důvod nebyl splněn a požadované informace nevybočovaly z rozsahu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, požadované informace o práci SVOČ či jiné studentské odborné práci [redacted]

(kromě jeho diplomové práce) je pak třeba žadatelce odeprít (podpurně) též proto, že se jedná o „osobní údaje“ ve smyslu § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a že vybočují z rozsahu a účelu neurčitého právního pojmu „osobní údaje o veřejně činné osobě ..., které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti“ ve smyslu § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.

29. Druhý a třetí důvod pro odmítnutí žádosti vyložila žalobkyně (Právnická fakulta) podrobně již ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 7.7.2021 v bodech 13 až 24. Vzhledem k tomu, že tyto části odůvodnění považovala za plně příléhavé i v novém projednání věci, ocitovala je znovu i ve svém následujícím rozhodnutí ze dne 13.8.2021 v bodech 17.13. až 17.24. A vzhledem k tomu, že je považuje za plně příléhavé i v této žalobě, dovoluje si ocitovat je i na tomto místě.
30. K druhému a třetímu důvodu pro odmítnutí žádosti cituje žalobkyně ze svého rozhodnutí ze dne 7.7.2021 body 13 až 24 (potažmo ze svého rozhodnutí ze 13.8.2021 body 17.13. až 17.24.):

„13. Z hmotněprávního hlediska vyšla Právnická fakulta v projednávané věci z následujících právních premis:

14. Za prvé: Právo žadatelky na informace se v projednávaném případě střetává s právem [REDAKCE] jakožto subjektu požadovaných informací na ochranu jeho soukromí, které je zaručeno v čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Informace, o jejichž poskytnutí žadatelka žádá ve své žádosti ze dne 2.12.2020, tj. informace o autorství, názvu a datu odborné práce [REDAKCE] z doby jeho studia na Právnické fakultě, jsou „osobními údaji“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“). Střet uvedených práv při poskytování informací obsahujících osobní údaje řeší ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle § 8a odst. 1 tohoto zákona ve spojitosti s právními předpisy upravujícími ochranu osobních údajů, tj. s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a navazujícím (adaptačním) zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“), platí především zásada stanovená v čl. 6 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, podle níž povinný subjekt může poskytnout informace obsahující osobní údaje v zásadě jen se souhlasem subjektu údajů. Z této zásady pak obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanoví v čl. 6 odst. 1 písm. b) až f) výjimky, kdy lze poskytnout osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů. V projednávaném případě je podstatná výjimka podle čl. 6 odst. 1 písm. c), tj. případ, kdy „zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se ... vztahuje na“ povinný subjekt jakožto správce údajů. Touto právní povinností je v projednávaném případě povinnost podle ustanovení odstavce 2 v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím: „Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“. Toto ustanovení, které bylo do původního znění § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo novelizací provedenou zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, je co do podstaty shodné ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) již zrušeného zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

(dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“): „Bez tohoto souhlasu (subjektu údajů) je (osobní údaje) může (správce) zpracovávat, ... pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení“. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23.5.2015 č. j. 8 As 12/2015-46 upozornil, že povinný subjekt musí vždy zvážit nakolik by uplatnění předmětné výjimky ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů zasáhlo do práv subjektu údajů na ochranu jeho soukromého života, přičemž pro zvážení, kterému z kolidujících práv má dát nakonec v konkrétním případě přednost, musí použít test proporcionality (body 24 a 25 cit. rozsudku). V konkrétním případě řešeném v uvedeném rozsudku pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi“ jsou „osobními údaji o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti“ ve smyslu výše citovaného § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, a že zájem na poskytnutí tohoto specifického „typu informací“ „obecně převažuje“ nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob (body 29-36 cit. rozsudku a právní věta uveřejněná z publikovaného rozsudku ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, 2015, č. 12, str. 1162).

15. Za druhé: „Pokud by se v konkrétním případě ukázalo, že žádost o informace, které by bylo jinak třeba vyhovět, má za cíl poškodit dotčenou osobu, již se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odepřít na základě principu zákazu zneužití práva (srov. citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 55/2012-62, body [91] a [120]).“ (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 8 As 12/2015-46, bod 36; podobně v dalších rozhodnutích správních soudů, například v rozsudku NSS ze dne 27.6.2012 č. j. 9 Ans 7/2012-56, rozsudku NSS ze dne 25.6.2014 č. j. 6 As 68/2014-21, rozsudku NSS ze dne 22.10.2014 č. j. 8 As 55/2012-62, rozsudku NSS ze dne 10.1.2018 č. j. 6 As 189/2017-32 nebo v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17.6.2019 č. j. 10 A 66/2016-83).

16. Právnická fakulta aplikovala uvedené právní premisy na projednávaný případ takto:

17. V projednávaném případě žadatelka žádá o informace o autorství, názvu a datu odborné práce [redacted] z doby jeho studia na Právnické fakultě v letech 2000-2005. Žadatelka použila formulaci „více či méně odborná práce“ „v průběhu studia“, přičemž jako příklad uvedla práci „SVOČ“, tj. práci v rámci soutěže tzv. studentské vědecké odborné činnosti. Z toho lze usuzovat, že jí jde především o práci SVOČ. A zdá se, že jí naopak spíše nejde o diplomovou práci a že informacemi o diplomové práci již disponuje; to by totiž diplomovou práci rovněž uvedla ve své žádosti jako příklad, když diplomová práce je ze studentských prací nejdůležitější, podstatně důležitější než práce SVOČ. Na druhou stranu však nelze z použité formulace „např. SVOČ a jiné“ korektně dovodit, že žadatelce nemůže jít o diplomovou práci. Právnická fakulta tak rozsah žádosti vyložila tak, že žadatelka žádá o informace o práci SVOČ, diplomové práci, popřípadě též o jakékoli jiné „více či méně odborné práci“ [redacted] z doby jeho studia na Právnické fakultě.

18. Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 8 As 12/2015-46 dovodil, že „informace o dosaženém vzdělání“ patří do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ obsaženého v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů. V souladu s přiměřeným použitím tohoto právního názoru na žádost žadatelky ze dne 2.12.2020 lze dovodit, že za informace, které vypovídají o „veřejné nebo úřední činnosti“ [redacted]

██████████ jakožto veřejně činné osoby ve smyslu § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím by – při splnění dalších podmínek – bylo možné považovat pouze informace o názvu a datu jeho diplomové práce. Obhajoba diplomové práce je totiž podle § 46 odst. 3 věta první zákona o vysokých školách součástí státní závěrečné zkoušky na vysoké škole. A proto informace o ní lze považovat za informace o dosaženém vzdělání v širším smyslu.

19. Na druhou stranu informace o práci SVOČ, popřípadě o jakýchkoli jiných studijních odborných pracích ██████████ z doby jeho (magisterského) studia na Právnické fakultě, již vybočují z rozsahu i účelu neurčitého právního pojmu „osobní údaje o veřejně činné osobě ...“, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti“. Práce SVOČ je dobrovolná soutěžní práce. Případné ostatní studijní práce, typicky seminární práce, jsou pak okrajové a nemají charakter ani ekvivalent zkoušky. Informace o těchto pracích jsou již dílčími, podrobnými informacemi o obsahu studia na vysoké škole, navíc v případě ██████████ z doby před více než 15 lety, a tudíž jen nelze ani vzdáleně považovat za „informace o dosaženém vzdělání“. V této souvislosti je třeba upozornit, [a] že ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím představuje výjimku z pravidla, kterou je třeba vykládat spíše zužujícím než rozšiřujícím způsobem, a [b] že podle zásady minimalizace osobních údajů, zakotvené v čl. 5 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, musí být osobní údaje „přiměřené ... a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány“. Tyto podmínky nejsou ohledně práce SVOČ a dalších podobných studijních prací splněny. Účelem poskytnutí informací podle § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím je – stručně řečeno – veřejný zájem a veřejná kontrola nad tím, „zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě (potažmo ve veřejném sektoru obecně – poznámka Právnické fakulty) obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací“ (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 8 As 12/2015-46, bod 23). V projednávaném případě jde o státního zástupce, který mohl být podle § 17 a 33 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), jmenován do funkce jen po splnění přísných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci, zejména získání vysokoškolského právního vzdělání, absolvování minimálně tříleté odborné praxe čekatele a úspěšně složení odborné závěrečné zkoušky. Představa, že za takto nastaveného zákonného režimu bude žadatel u konkrétního státního zástupce, jmenovaného po splnění všech uvedených odborných podmínek, prověřovat jeho odbornou kvalifikaci sháněním informací o jeho dobrovolných či okrajových studentských pracích, které psal před více než 15 lety, je stěžejně nepřijatelná a vybočuje z legitimního účelu požadovaných informací, a tím i z prvního hlediska třístupňového testu proporcionality, kterým je hledisko vhodnosti. Podle hlediska vhodnosti lze připustit omezení základního práva (zde základního práva subjektu údajů na ochranu soukromí), pokud omezení umožní dosáhnout zákonem předpokládaný cíl (účel).

20. Pokud bychom pak uvažovali o diplomové práci ██████████, respektive o tom, že informace o ní mohou být informacemi, které „vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti“ ve smyslu § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, pak v konkrétním projednávaném případě je žadatelka požaduje k účelu, který je zjevně zneužitím jejího práva na informace ve smyslu výše citované judikatury. Právnická fakulta to dovozuje na základě dvou vzájemně souvisejících souborů skutečností, které v projednávané věci zjistila z podkladů pro rozhodnutí. Jednak jde o skutečnosti, kterými žadatelka ve svém odvolání ze dne 22.12.2020 odůvodnila svoji žádost, a sice, že „má důvodné pochybnosti, že ██████████ ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť

jeho nynější přípisy jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva“ (viz bod 6 výše). Dále jde o skutečnosti, které uvedl [REDAKCE] ve svém vyjádření ze dne 22.6.2021, jejichž podstatu Právnická fakulta citovala v bodu 10 výše a o jejichž věrohodnosti a pravdivosti nemá důvod pochybovat.

21. Ve svém odvolání (respektive odůvodnění žádosti) se žadatelka pejorativně vyjádřila o právní úrovni přípisů [REDAKCE], na základě čehož dovodila pochybnosti o tom, zda [REDAKCE] vůbec složil státní závěrečné zkoušky. Z těchto úvah žadatelky je zřejmé, že skutečným účelem žádosti je provokace či pokus o odborné zesměšnění [REDAKCE] jako státního zástupce. Takový účel žádosti je zjevným zneužitím práva na informace, které nepožívá právní ochrany, jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 8 As 12/2015-46 ve výše citované právní větě: „[p]okud by v konkrétním případě žádost měla za cíl poškodit osobu, jíž se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odeprít na základě principu zákazu zneužití práva.“

22. S tím pak korespondují zjištění učiněná z vyjádření [REDAKCE] ze dne 22.6.2021. Z nich vyplývá, že nynější žádost žadatelky ze dne 2.12.2020 je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek i jiných žádostí o informace, které žadatelka, respektive advokátka, která je v rámci žadatelky coby právnické osoby činná, opakovaně směřovala vůči [REDAKCE]. Z tohoto kontextu lze vcelku spolehlivě a v souladu s § 3 správního řádu dovodit, že účelem žádosti žadatelky ze dne 2.12.2020 není legitimní veřejná kontrola nad odbornou kvalifikací veřejně činné osoby, ale snaha žadatelky coby advokátní kanceláře získat jakékoli informace, které by mohla následně použít ke znevěrohodnění [REDAKCE] jako státního zástupce a protistrany v trestním řízení. Lze se tak důvodně domnívat, že účelem žádosti je ve skutečnosti šikana vedoucího státního zástupce v souvislosti s případy, které on sám nebo jím vedené státní zastupitelství vyřizují. V takovém případě není podstatné, že požadované informace nejsou ve skutečnosti způsobilé [REDAKCE] znevěrohodnit. Podstatné je to, že žadatelka svými žádostmi nejen jeho, ale i Právnickou fakultu mimo legitimní účel i mimo zákonný rámec zatěžuje a obtěžuje. Nad rámec toho je třeba upozornit, že úlohou advokátů v trestních věcech rozhodně není to, aby cestou žádostí o informace s apriorními projevy despektu prověřovali odbornou způsobilost státních zástupců. Lze tak uzavřít, že ze strany žadatelky jde nejen o zneužití práva na informace, ale patrně též o jednání, které může překračovat meze advokátní etiky.

23. Úvahy o zneužití práva žadatelky na informace, uvedené v předchozích bodech 20 až 22, platí obdobně i pro požadované informace o práci SVOČ, případně o jakékoli jiné studentské odborné práci [REDAKCE].

24. Ze všech těchto důvodů rozhodla Právnická fakulta o odmítnutí žádosti.“

VI.1.b)
Doplňující argumenty

31. Nad rámec výše uvedených základních argumentů žalobkyně předkládá ještě následující **doplňující argumenty**, jimiž reaguje na dílčí meritorní důvody napadeného rozhodnutí:

i) *Doplňující argumenty k otázce, zda žadatelka žádala též o informace o diplomové práci* ██████████:

32. Žalovaný ve druhém a třetím odstavci na str. 4 napadeného rozhodnutí opakuje svůj výklad, který uvedl již ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí ze dne 29.7.2021 na str. 5 a podle něhož žadatelka ve své žádosti ze dne 2.12.2020 nežádala o poskytnutí informací o diplomové práci ██████████, ale jen o poskytnutí informací o jeho jiných odborných pracích v průběhu jeho studia na Právnické fakultě.

33. Žalobkyně s tímto výkladem žalovaného nesouhlasí a – nad rámec argumentů uvedených v rozhodnutí ze dne 13.8.2021 v bodu 17.17. a v této žalobě v bodu 30.17. výše – odkazuje i na argumenty, které k tomuto aspektu žádosti uvedla v bodu 19 svého rozhodnutí ze dne 13.8.2021:

„19. ... Úřad vytkl povinnému subjektu, že „svým výkladem žádosti dovodil, že žadatel požaduje poskytnutí informací též o diplomové práci“, zatímco podle názoru Úřadu „žadatel informace o diplomové práci ██████████“ (viz str. 5 rozhodnutí Úřadu ze dne 29.7.2021). S tímto názorem Úřadu nelze souhlasit. Žadatelka formulovala svoji žádost takto: „žádáme o poskytnutí informace, zda ... ██████████ ... byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné)“ (podtrhla Právnická fakulta). Právnická fakulta při posouzení významu a rozsahu této formulace vycházela zcela z textu žádosti a svým výkladem nevytvářela požadavky na poskytnutí informací, které žadatelka sama neuvedla. V rámci studia na vysoké škole je diplomová práce zcela nepochybně tou nejvýznamnější „odbornou prací“, kterou student „v průběhu studia“ píše. Pokud tedy žadatelka požadovala výslovně informace o „odborné práci“ ██████████ v průběhu jeho studia na Právnické fakultě, žádala tím bez dalšího především o informace o diplomové práci. K jinému výkladovému závěru proto nelze z textu žádosti dospět. To je klíčová podstata tohoto aspektu žádosti a vše ostatní je zde již nerozhodné. Zbytek citované formulace žádosti, tzn. demonstrativní uvedení práce SVOČ v závorce, tento výkladový závěr nijak nezpochybnuje, ba naopak. Žadatelka totiž uvedla práci SVOČ výslovně jen jako příklad (arg.: předložka „např.“) s tím, že se její žádost vztahuje i na „jiné“ odborné práce v průběhu studia. Právnická fakulta neměla v tomto ohledu pochybnosti o srozumitelnosti ani určitosti žádosti, pouze v odůvodnění zrušeného rozhodnutí ze dne 7.7.2021 (v bodu 17) provedla její výklad. A protože na základě tohoto výkladu bylo možné jednoznačně zjistit význam a rozsah žádosti, nebyl důvod vyzývat žadatelku k upřesnění žádosti postupem podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Navíc: ani sama žadatelka ve svém odvolání [na str. 3 v bodu c)] uvedený výkladový závěr Právnické fakulty obsahově nezpochybnila a nevyjádřila se vůbec v tom smyslu, že informace o diplomové práci nežádala, jak naopak dovodil Úřad na str. 5 svého rozhodnutí: „žadatel informace o diplomové práci ██████████ nežádal“. Žadatelka ve svém odvolání v písm. c) poukazuje poněkud nejednoznačně pouze na to, že Právnická fakulta ji měla (údajně) vyzvat k upřesnění žádosti, ale přitom netvrdí to, co dovodil Úřad, tedy že nežádala o informace o diplomové práci.“

34. K tomu žalobkyně dodává ještě tyto dva doplňující argumenty:
35. Za prvé: Každý správní orgán je oprávněn (i povinen) na základě § 37 odst. 1 správního řádu „posoudit“ žádost podle jejího skutečného obsahu. Toto posouzení neboli výklad obsahu žádosti není „přetvářením“ obsahu žádosti, jak se domnívá žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí, ale standardní činností správního orgánu. Žádost žadatelky nebyla sice formulována šťastně, ale nebyla nesrozumitelná ani neurčitá a šlo ji bez větších problémů vyložit [proto nebyl důvod k výzvě žadatelce k upřesnění žádosti podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, jak se domnívá žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí, neboť by šlo s ohledem na celkovou malichernost tohoto dílčího „problému“ o ztrátu času]. Žalobkyně (Právnická fakulta) již v rozhodnutí ze dne 7.7.2021 v bodu 17 a posléze i v rozhodnutí ze dne 13.8.2021 v bodu 17.17. tento výklad učinila v podobě uceleného systému úvah, který ústí v jasný výkladový závěr. Proto je ze strany žalovaného zcela nekorektní, pokud na str. 4 napadeného rozhodnutí z tohoto systému dezinterpretuje počáteční úvahu žalobkyně (Právnické fakulty) svými slovy takto: „Povinný subjekt zde nejdříve došel k závěru, že žadateli nejde o diplomovou práci ...“ (podtrhla žalobkyně). To je v příkrém rozporu s tím, co žalobkyně (Právnická fakulta) v bodu 17.17. svého rozhodnutí ze dne 13.8.2021 uvedla: „zdá se, že jí (žadatelce) naopak spíše nejde o diplomovou práci a že informacemi o diplomové práci již disponuje“ (podtrhla žalobkyně). Žalobkyně (Právnická fakulta) v této formulaci neučinila žádný „závěr“, ale naopak vychází výkladovou úvahu, na kterou v bodu 17.17. navazovala posloupnost dalších úvah, jež ve svém celku vyústily v jednoznačný výkladový závěr, a sice že „diplomová práce“ je „odbornou prací“ studenta „v průběhu (jeho) studia“ na vysoké škole, a tedy že informace o ní žadatelka implicitně zahrнула do své žádosti.
36. Za druhé: Žadatelka až ve svém odvolání ze dne 25.8.2021 v bodu 20 „sděluje, že nežádala diplomovou práci [redacted]“ (v předchozím průběhu řízení od prosince roku 2020 nic podobného neuvedla). Nicméně i tento výklad žadatelky je nejasný a vzbuzuje dojem, že je účelově matoucí. Je totiž jasné, že žadatelka nežádala „diplomovou práci“ [redacted] jako takovou. Žádala toliko „o poskytnutí informace“ o autorství, názvu a datu „více či méně odborné práce“ [redacted] „v průběhu (jeho) studia“. Jinak řečeno, nežádala o poskytnutí práce, ale o poskytnutí informací o práci. Každopádně: diplomová práce je odbornou prací studenta právnické fakulty v průběhu jeho studia. Takže žádost žadatelky se podle jejího vlastního textu nutně vztahovala i na informace o diplomové práci.

ii) Doplňující argumenty k otázce zneužití práva ze strany žadatelky:

37. Žalovaný na str. 5 svého rozhodnutí opakuje svůj názor, jímž zpochybňuje závěr žalobkyně (Právnické fakulty) o tom, že účel žádosti žadatelky je zjevným zneužitím práva na informace: „Úřad konstatuje, že v dané věci nebylo prokázáno zcela nepochybně, že žadatel svého práva skutečně zneužívá. Nelze učinit závěr o zneužití práva pouze z vyjádření dotčené osoby, tj. [redacted], kterého se informace týká a z tvrzení žadatele, že „má důvodné pochybnosti, že [redacted] ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější přípis jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva“.“ Načež doplňuje citaci z odůvodnění rozsudku NSS ze dne 26.2.2020 č. j. 4 As 385/2019-55.

38. Žalobkyně je nucena zopakovat, že s tímto výkladem žalovaného nemůže souhlasit. A to jednak z důvodů, které vysvětlila ve svém rozhodnutí ze dne 13.8.2021 v bodech 17.20 až 17.24., respektive v této žalobě v bodech 30.20. až 30.24. výše. A dále i z důvodů, které vysvětlila v bodu 20 svého rozhodnutí ze dne 13.8.2021:

„20 ... Právnická fakulta odůvodnila svůj závěr o zneužití práva ze strany žadatelky logicky a dostatečně na základě použitelné judikatury a konkrétních skutečností vyplývajících z podkladů, které jsou součástí správního spisu. Vyšla přitom jednak z tvrzení žadatelky, uvedeného v jejím odvolání ze dne 22.12.2021 (viz body 5 a 6 rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021). Dále ze skutečností obsažených ve vyjádření [redacted] ze dne 22.6.2021 (viz body 10 a 11 rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021). Z nich pak logicky vyvodila (a) jednak výslovně vyjádřený motiv žadatelky a účel její žádosti, kterým je provokace a pokus o zesměšnění [redacted] jako státního zástupce, a (b) jednak širší okolnosti případu, které ukazují, že nynější (provokativní) žádost je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek a jiných žádostí o informace, které žadatelka opakovaně mířila vůči [redacted] (viz body 20 až 23 rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021). Ve světle těchto částí odůvodnění zrušeného rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021 je zřejmé, že se Právnická fakulta neopírala o „spekulace“, ale o konkrétní skutečnosti vyplývající z konkrétních podkladů.“

39. Nad rámec toho žalobkyně dodává ještě tyto čtyři doplňující argumenty:
40. Za prvé: Žalovaný *de facto* zhodnotil provedené důkazy opačně, než jak je zhodnotila žalobkyně, aniž by ovšem sám dokazování jakkoli doplnil. Přitom pominul celou řadu skutečností, které [redacted] uvedl ve svém vyjádření ze dne 22.6.2021, aniž by je sám jakýmkoli důkazem vyvrátil či jakoukoli úvahou relevantně zpochybnil.
41. Za druhé: Žadatelka nemůže mít jen na základě „*právní kvality přípisů*“ [redacted] „*důvodné pochybnosti*“ o tom, zda [redacted] složil státní závěrečnou zkoušku. [redacted] byl jmenován [redacted] státním zástupcem [redacted], což předpokládá zejména ukončené „*vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice*“ (§ 17 odst. 1 zákona o státním zastupitelství⁷). Pokud pak takové pochybnosti vyjádří jako advokátní kancelář, která zastupuje klienty v několika trestních sporech právě proti [redacted] jako státnímu zástupci, a snaží se je „ověřit“ tím, že žádá o informace o studentských odborných pracích [redacted], nemůže jít – při zdravém rozumu - o nic jiného než o provokaci a šikanu.
42. Za třetí: Citace z rozsudku NSS č. j. 4 As 385/2019-55, kterou žalovaný podal bez jakékoli vazby na judikovaný skutkový stav a jeho porovnání se skutkovým stavem projednávaného případu, je bezcenná, ale především jde mimo podstatu projednávané věci (v judikovaném případě šlo o žádosti o poskytnutí zápisů z jednání rady obce). V projednávané věci vůbec nebyla důvodem odmítnutí žádosti „*domněnka, že by vydanou informací mohla žadatelka užít protiprávně*“, ale to, že se žadatelka již samotnou žádostí (jejím deklarovaným účelem) dopustila provokace a pokusu o

⁷ Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „zákon o státním zastupitelství“).

odborné zesměšnění [redacted] **jako státního zástupce**. Ve své podstatě se svojí žádostí dopustila urážlivého podání. A pokud to žalovaný akceptoval, porušil zákon.

43. Za čtvrté: Obsah požadovaných informací je ve zjevném rozporu s jejich deklarovaným účelem. **Z požadovaných informací o autorství, názvu a datu odborných prací** [redacted] **v průběhu jeho studia nelze ve skutečnosti (ani teoreticky) ověřit to, co žadatelka deklaruje, tedy zda** [redacted] **„řádně složil státní závěrečné zkoušky“ či zda „splnil všechny zákonné podmínky pro to, aby byl do funkce státního zástupce jmenován“** [viz odvolání žadatelky ze dne 22.12.2020, str. 2; odvolání žadatelky ze dne 8.7.2021, str. 3, písm. d); odvolání žadatelky ze dne 25.8.2021, str. 6, bod 19; napadené rozhodnutí, str. 5]. Tento logický rozpor platí tím spíše, pokud sám žalovaný dovodil, že „žadatel informace o diplomové práci [redacted] nežádal“ (viz rozhodnutí žalovaného ze dne 27.7.2021, str. 5), když jiné odborné práce studenta v průběhu jeho studia na vysoké škole vůbec nesouvisejí se státní závěrečnou zkouškou. Z toho je zřejmé, že samotný deklarovaný účel žádosti je zjevně nesmyslný, a tudíž smyšlený.

iii) Doplnující argumenty k nesprávnému odkazu na § 8 zákona o svobodném přístupu k informacím:

44. Žalovaný v odstavci na str. 5-6 svého rozhodnutí vytkl žalobkyni (Právnické fakultě), že v poslední větě bodu 22 rozhodnutí ze dne 13.8.2021 uvedla nesprávný odkaz na (dnes již zrušené) ustanovení § 8 zákona o svobodném přístupu k informacím.
45. K tomu žalobkyně uvádí, že z celého kontextu odůvodnění jejího rozhodnutí ze dne 13.8.2021 muselo i žalovanému nepochybně dojít, že jde jen o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí ve smyslu § 70 správního řádu, která nemohla mít vliv ani na zákonitost ani na správnost rozhodnutí. Žalobkyně (Právnická fakulta) zde chybně citovala ustanovení „§ 8 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím“, ačkoli správně měla uvést „§ 8a odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím“, které jinak citovala na mnoha místech svého rozhodnutí, přičemž zrušené ustanovení § 8 uvedeného zákona přirozeně nikde v celém projednávaném případě nehrálo žádnou roli.

iv) Doplnující argumenty k dílčím otázkám, zda [redacted] je „soukromou osobou“ a zda požadované informace jsou „osobními údaji“:

46. Žalovaný v druhém odstavci na str. 6 napadeného rozhodnutí „*spatřuje rozpornost*“ rozhodnutí ze dne 13.8.2021 v tom, že žalobkyně (Právnická fakulta) [a] na jedné straně považovala [redacted] za „soukromou osobu“, ohledně které nemůže požadované informace poskytnout, neboť vybočují z rozsahu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ale [b] na druhé straně aplikovala na [redacted] ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, které se týká „*veřejně činných osob*“. Dále: na str. 7-8 napadeného rozhodnutí s odkazem na komentář A. Furka a dalších dosti nejasně polemizuje s názorem, že požadované informace o odborné práci [redacted] jsou „*osobními údaji*“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. A v návaznosti na to pak na str. 8 napadeného rozhodnutí vyjadřuje názor, že „*má za to, že § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. se v daném případě nepoužije*“ a že prý „*k tomuto závěru na jiném místě napadeného rozhodnutí došel i sám povinný subjekt - viz bod 17., pododstavec 19. ... rozhodnutí (rozhodnutí ze dne 13.8.2021 – poznámka žalobkyně), byť ve výroku použil § 8a odst. 2 jako důvod pro*

odmítnutí žádosti – zde je opět seznatelná rozpornost napadeného rozhodnutí ... “. To vše pak dále rozvádí na str. 9 napadeného rozhodnutí.

47. Proti tomu žalobkyně namítá, že **žalovaný chybně smísil a zaměnil různé důvody pro odmítnutí různých částí požadovaných informací:**
48. Za prvé: **Jak žalobkyně vysvětlila podrobně výše v bodech 25 až 29 této žaloby, rozdělila v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 13.8.2021 požadované informace na (a) ty, které se týkají diplomové práce [redacted], a (b) ty, které se týkají jiných či ostatních „více či méně odborných prací“ [redacted] „v průběhu (jeho) studia“ na Právnické fakultě, například prací „SVOČ“.** Takto posuzované informace pak žalobkyně (Právnická fakulta) odmítla ze třech důvodů, které jsou vůči sobě zčásti podpůrné, ale nejsou ve vzájemném rozporu. **První důvod:** bylo třeba odmítnout všechny požadované informace, neboť celek žádosti zřejmě vybočuje ze základního účelu i smyslu § 2 odst. 1 zákona svobodném přístupu k informacím: informační zákon slouží k tomu, aby veřejnost mohla získávat informace o činnosti veřejných institucí, ale nikoli k tomu, aby mohla prostřednictvím veřejných institucí získávat informace o soukromých osobách, ke kterým by se jinak nedostala. **Druhý důvod:** i pokud by první důvod nebyl splněn a požadované informace nevybočovaly z rozsahu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, bylo třeba odmítnout všechny požadované informace, neboť se žadatelka svojí žádostí zjevně a prokazatelně dopustila šikanózního jednání ve vztahu k [redacted], a tím zneužila své právo na informace. **A třetí důvod:** i pokud by první důvod nebyl splněn a požadované informace nevybočovaly z rozsahu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, bylo třeba odmítnout požadované informace o práci SVOČ či jiné studentské odborné práci [redacted] (kromě jeho diplomové práce) podpůrně též proto, že jde o „osobní údaje“ ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a že vybočují z rozsahu a účelu neurčitého právního pojmu „osobní údaje o veřejně činné osobě ..., které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti“ ve smyslu § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.
49. Za druhé: Tím, že [redacted] zastává veřejnou funkci, a je tedy „veřejně činnou osobou“, nepřestal být (zcela) „soukromou osobou“. Požadované informace o odborných studijních pracích [redacted] jsou nepochybně „osobními údaji“ ve smyslu 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť vyhovují všem znakům definice osobních údajů v čl. 4 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tento výklad není v komentáři A. Furka a dalších, který žalovaný cituje v napadeném rozhodnutí na str. 7-8, vyvrácen ani podstatněji zpochybněn. A žalovaný v napadeném rozhodnutí v návaznosti na citaci z tohoto komentáře ani nedává žádný jasnější právní názor ohledně toho, zda podle něj požadované informace jsou či nejsou osobními údaji.
50. Za třetí: V případě, který rozhodoval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 21.3.2019 č. j. 9 A 75/2017- a posléze i NSS v rozsudku ze dne 8.6.2021 č. j. 4 As 168/2019-42 a který je podobný projednávanému případu, neboť v něm šlo o žádost o poskytnutí informací mj. o názvu diplomové práce studenta vysoké školy, dospěl Městský soud v Praze i NSS ke shodnému závěru, že informace o názvu diplomové práci studenta vysoké školy jsou osobními údaji: „
- *Městský soud přisvědčil závěru původní žalované, že v posuzované věci by poskytnutí žalobcem požadovaných informací [které všechny spadají pod zákonnou definici osobního údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů] bylo*

zpracováním osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) tohoto zákona, k němuž VŠE nebyla podle § 5 odst. 2 téhož zákona oprávněna bez souhlasu dotčené osoby“.

- *„Nejvyšší správní soud předesílá, že v nynější věci není mezi účastníky řízení sporu o tom, že všechny stěžovatelem požadované informace zahrnují osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Sporným však je otázka, zda byla VŠE oprávněna poskytnutí těchto údajů stěžovateli odepřít s poukazem na to, že se jedná o osobní údaje, které nemohou být třetí osobě poskytovány bez souhlasu subjektu údajů.“*

(z rozsudku NSS ze dne 8.6.2021 č. j. 4 As 168/2019-42, body 5 a 26).

VI.2.

Žalobní body k žalobnímu tvrzení podle bodu 23 písm. c) této žaloby výše:

51. Žalobkyně doplňuje ještě tyto dílčí právní argumenty **ohledně svého tvrzení, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena též na svém veřejném subjektivním právu na akademickou samosprávu, jak je jí zaručeno zákonem o vysokých školách zejména v § 6 odst. 1 písm. c) a d)**:
52. Za prvé: Žalobkyně má při rozhodování o žádostech o poskytnutí informací, které se vztahují k její samosprávné působnosti, do určité míry odlišné postavení, než mají (státní) správní úřady při rozhodování o žádostech o poskytnutí informací týkajících se státní správy. Žalobkyně při rozhodování o odmítnutí žádosti sice vystupuje v pozici „*správního orgánu*“ ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu. Ale přitom zůstává i nadále „*právníkou osobou*“ ve smyslu § 2 odst. 2 zákona o vysokých školách, respektive veřejnoprávní korporací ve smyslu nauky správního práva, která má zákonem o vysokých školách zejména v § 4 a 6 v určitém rozsahu zaručenou samosprávu, tj. oprávnění spravovat své záležitosti samostatně. Z této zákonné záruky pro ni vyplývá odpovídající veřejné subjektivní právo, neboť tam, kde zákon zaručuje veřejnoprávní korporaci samosprávu, zaručuje jí *ipso iure* i odpovídající veřejné subjektivní právo.⁸ Proto: podobně jako ústavně zaručené právo obcí a krajů na územní samosprávu (podle čl. 8 a čl. 100 odst. 1 Ústavy ČR) je i zákonem zaručené právo veřejných vysokých škol na akademickou samosprávu (podle § 4 a 6 zákona o vysokých školách) veřejným subjektivním právem. Přitom jak obcím a krajům, tak veřejným vysokým školám zaručuje zákon ve vymezené oblasti samosprávu s tím, že stát může do jejich samosprávné působnosti zasahovat jen v případech, v mezích a způsoby, které dovoluje zákon (podle čl. 101 odst. 4 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR). Rozdíl je pouze v tom, že právo na územní samosprávu je zaručeno ústavním zákonem, zatímco právo na

⁸ K tomu píše **K. Beran**: „Z ustanovení § 6 zákona o vysokých školách, které je základem samostatné působnosti veřejné vysoké školy, tedy univerzitní samosprávy ve smyslu materiálním, lze dovodit, že univerzitě, resp. jejím členům, náleží právo na »samosprávu«.“ [srov. BERAN, K.: Proč je univerzita veřejnoprávní korporací? In: STAŠA, J. (ed): *Historie, současný stav a perspektivy univerzit. Úsvit nebo soumrak akademické samosprávy?* Sborník z konference konané dne 10. dubna 2008 na Univerzitě Karlově v Praze. Praha: Karolinum, 2008, ISBN: 978-80-246-1604-9, s. 115).

⁹ K tomu píše **V. Mikule**: „Za podstatné je třeba považovat, že akademické svobody a akademická práva zůstala zachována a byla konstruována široká sféra samosprávné působnosti veřejné vysoké školy zahrnující i ustavování samosprávných akademických orgánů, pokud zákon nestanoví jinak, s tím, že státní orgány mohou zasahovat do činnosti veřejné vysoké školy jen na základě a v mezích zákona a způsobem zákonem stanoveným.“ [srov. MIKULE, V.: Samospráva vysokých škol z pohledu ústavního, in: dílo citované v poznámce pod čarou č. 8 výše, s. 82).

akademickou samosprávu je zaručeno „jen“ běžným zákonem. To však na podstatě a kvalitě „veřejného subjektivního práva“ na samosprávu ve smyslu § 2 a § 65 odst. 1 soudního řádu správního nic nemění.

53. Za druhé: Pokud v rámci odvolacího řízení žalovaný jako státní správní úřad do subjektivního práva veřejnoprávní korporace na samosprávu nezákonně zasáhne tím, že rozhodnutí veřejnoprávní korporace vydané v oblasti její samosprávné působnosti zruší, aniž k tomu měl zákonný důvod, má veřejnoprávní korporace jako právnická osoba základní ústavně zaručené (procesní) právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 2 a 4 Listiny základních práv a svobod a § 65 odst. 1 soudního řádu správního, přičemž při využití tohoto práva jí v projednávaném případě (bohužel) nezbývá nic jiného, než právní názor žalovaného (státního správního úřadu) v odpovídajícím rozsahu nerespektovat.
54. Za třetí: Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí vysvětluje svůj právní názor, podle něhož se žádost žadatelky a jí požadované informace o studiu bývalého studenta žalobkyně ██████████ netýkají samosprávné akademické působnosti žalobkyně, potažmo její Právnické fakulty. Žalobkyně s tím názorem nesouhlasí, a to – kromě důvodů uvedených výše v bodech 23, 52 a 53 této žaloby – též z následujících důvodů: Požadované informace o „odborné práci“ bývalého studenta žalobkyně ██████████, zpracované „v průběhu (jeho) studia“, se týkají poskytování vzdělání a uskutečňování studijního programu na veřejné vysoké škole, a tudíž samosprávné akademické působnosti žalobkyně coby veřejné vysoké školy, a to jak ve smyslu generální klauzule v návěti § 6 odst. 1 zákona o vysokých školách, tak ve smyslu „vzdělávací činnosti“ podle § 6 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách¹⁰ i ve smyslu „uskutečňování studijních programů“ podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o vysokých školách. Ostatně právě proto také o odvolání ve věci žádosti žadatelky rozhodoval žalovaný (tj. Úřad pro ochranu osobních údajů) a nikoli Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, a to v souladu s právním názorem vyjádřeným v ustálené judikatuře NSS, například v jeho rozsudcích ze dne 28.5.2015 č. j. 1 As 66/2015-33, ze dne 25.6.2021 č. j. 5 As 12/2019-55 či ze dne 15.7.2021 č. j. 6 As 188/2021-38. Přičemž sám žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 3 tento názor potvrdil: „Úřad je v případě veřejných vysokých škol pro účely zákona č. 106/1999 Sb. příslušným nadřízeným orgánem pro oblast poskytování informací vztahujících se k jejich samosprávné působnosti.“ (podtrhla žalobkyně).
55. Za čtvrté: Žalobkyně pro úplnost dodává, že aktivní procesní legitimaci k podání této žaloby podle § 65 odst. 1 soudního řádu správního má žalobkyně (tj. Univerzita Karlova) jako veřejná vysoká škola, neboť ona je „*právnickou osobou*“ (veřejnoprávní korporací) a nositelkou veřejných subjektivních práv uvedených v bodu 23 písm. c) této žaloby. Přitom toto její postavení je odlišné oproti jejímu postavení jakožto „*správního orgánu*“ při rozhodování o odmítnutí žádosti ve správním řízení, kde funkční příslušnost v rámci veřejnoprávní korporace má jakožto správní orgán Univerzita Karlova, Právnická fakulta.

¹⁰ K tomu píše A. Gerloch: „*Akademická samospráva spočívá zejména v oprávnění samostatně ... vyvíjet vědeckou, uměleckou a vzdělávací činnost.*“ [srov. GERLOCH, A.: K právně axiologickým aspektům akademické samosprávy, in: dílo citované v poznámce pod čarou č. 8 výše, s. 46].

VII.
NÁVRH

56. Na základě žalobního tvrzení a žalobních bodů uvedených výše v čl. V a VI **žalobkyně navrhuje** Městskému soudu v Praze, aby vydal rozsudek tohoto znění:
- I. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 29.9.2021 č. j. UOOU-00244/21-11 se ruší a věc se tomuto správnímu orgánu vrací k dalšímu řízení.
 - II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady soudního řízení k rukám jejího právního zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D., advokát

v z.

Univerzity Karlovy